

[Per Stig Møller]

Vigtigere er det, at den, der gentestes efter dispensationen i § 2, stk. 3, skal have retten til testen, og at det kun er den del af testen, der er relevant for arbejdsforholdet, der kan komme til arbejdsgiverens kendskab.

Derudover udvider SF nu gentest til at være mere end DNA, hvilket arbejdsministeren var lydhør over for, hvis det kunne administreres. Det kan vi høre mere om i udvalget, men vi har allerede i dag hørt arbejdsministeren sige, at det giver ganske alvorlige problemer i forhold til forsikringsområdet. Jeg vil lade den høring, arbejdsministeren har bebudet, spille en meget stor rolle for, hvorledes vi vurderer udvidelsen af området.

Endelig ændres godtgørelsesbeløbet og forsikringselskabernes pligt til at optage ansøgeren uanset resultatet af den ulovlige test. Det sidste er også blevet problematiseret her i dag. Begge dele kan vi efter vores opfattelse se på, for det vigtige er selvfølgelig, at vi skal have sikkerhed for, at forbudte test ikke foretages alligevel.

For os er der ikke noget i lovforslaget, som ikke kunne være fremgået af udvalgsarbejdet, og derfor stiller vi os i dag lige så positive over for forbud mod anvendelse af genetiske test, som vi gjorde gennem vores eget forslag herom. Det er nemlig en farlig vej, som heldigvis slet ikke betrædes i dag, men som heller ikke skal betrædes, så vi kan lige så godt først som sidst fastslå, at der er tale om en blindgyde. Det vil jeg også håbe at høringen bidrager til, og at den ikke bliver en forsinkelsesmanøvre.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes egentlig, hr. Per Stig Møller var unødigt barsk over for SF's forslag. Det er en kendsgerning, at SF har arbejdet meget med de spørgsmål – som er vanskelige, det må vi erkende – og jeg synes egentlig, arbejdsministeren i sin tale var meget imødekommende over for SF's forslag og sagde, at der her er brugbart materiale til det stykke arbejde, vi skal i gang med. Jeg synes egentlig, hr. Per Stig Møller kunne have taget imod de tanker, SF har lagt frem, på samme positive måde.

Kendsgerningen er i det mindste, at der nu ligger to forslag på bordet.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke belære hr. Per Stig Møller om, med hvilket tonefald man skal

tage imod andres forslag; det var ikke det, der kaldte mig herop. Det var hr. Per Stig Møllers principielle betragtninger med hensyn til, om Folketinget blandede sig i den udøvende magt ved at ville have hånd i hanke med dispensationsansøgninger for dette. Hr. Per Stig Møller var tilsyneladende meget tryk ved, at Sundhedsstyrelsen klarer det.

Jeg må sige, at jeg efterhånden har fået en indgroet mistillid til, at Sundhedsstyrelsen blander sig i lovgivningen, for Sundhedsstyrelsen har på en lang række felter tilladt, at man bare gik videre uden så meget som at drømme om, at dette var et spørgsmål, der egentlig krævede en tilladelse ved lovgivning, altså at vi fik reguleret nogle områder her, før Sundhedsstyrelsen gav sig til at give tilladelser. Så vi kunne lige så godt vende problemet den anden vej.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg må sige til hr. Glønborg, at jeg gerne modtager belæring, men jeg synes, det er at forsinke processen. Man har et lovforslag, og jeg honorerer meget gerne, at SF er med i oprindelsen til forslaget med de oprindelige beslutningsforslag, men der ligger altså et lovforslag, som man har nogle variationsmønstre på, og det er normalt, at disse variationsmønstre dukker op under udvalgsarbejdet, og så kommer de frem til anden behandling. Dette lovforslag vil efter min opfattelse kun betyde en forsinkelse af en proces, hvor vi i dag hellere skulle have haft andenbehandlingen. Derfor undrede jeg mig over, at forslaget kom frem.

Med hensyn til sundhedsmyndighederne synes jeg hr. Glønborg har misforstået, hvad jeg sagde. Der er ikke tale om, at de skal styre dette her. Jeg sagde, at Folketinget med det samme skal vise, at det er en blindgyde. Men der er nogle dispensationsmuligheder både i SF's forslag og i den daværende regerings forslag, og forskellen er den, at det hos SF vurderes politisk, hvor vi i vores forslag sagde, at bestemmelserne ikke forudsætter, at Sundhedsstyrelsen løbende skal overvåge udviklingen på området, men udelukkende, at indstillingen om at fastsætte regler skal foretages ud fra en sundhedsfaglig bedømmelse af problemstillingen.

De skal altså bedømme problemstillingen for os, og jeg er stensikker på, at hvis det blev